

ΘΕΑΙ. Εὖ ἂν ἔχοι, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ὄρα μὴ παίζων
ἔλεγεν.

ΣΩ. Οὐχ οὗτος δὲ τρόπος Θεοδώρου· ἀλλὰ μὴ ἀναδύου
τὰ ὁμολογημένα σκηπτόμενος παίζοντα λέγειν τόνδε, ἵνα
μὴ καὶ ἀναγκασθῆ μαρτυρεῖν — πάντως γὰρ οὐδεὶς ἐπισκῆ-
ψετ' αὐτῷ — ἀλλὰ θαρρῶν ἔμμενε τῇ ὁμολογίᾳ.

ΘΕΑΙ. Ἄλλὰ χρή ταῦτα ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ.

ΣΩ. Λέγε δὴ μοι· μανθάνεις που παρὰ Θεοδώρου γεωμε-
τρίας ἅττα ;

ΘΕΑΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Καὶ τῶν περὶ ἀστρονομίαν τε καὶ ἁρμονίας καὶ δ
λογισμούς ;

ΘΕΑΙ. Προθυμοῦμαί γε δὴ.

ΣΩ. Καὶ γὰρ ἐγώ, ὦ παῖ, παρὰ τε τούτου καὶ παρ'
ἄλλων οἷς ἂν οἶωμαί τι τούτων ἐπαίειν. Ἄλλ' ὅμως τὰ
μὲν ἄλλα ἔχω περὶ αὐτὰ μετρίως, μικρὸν δέ τι ἀπορῶ δ,
μετὰ σοῦ τε καὶ τῶνδε σκεπτέον. Καὶ μοι λέγε· ἄρ' οὐ τὸ
μανθάνειν ἔστιν τὸ σοφώτερον γίνεσθαι περὶ δὲ μανθάνει
τις ;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ ;

ΣΩ. Σοφία δέ γ' οἶμαι σοφοὶ οἱ σοφοί.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Τοῦτο δέ μιν διαφέρει τι ἐπιστήμης ;

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον ;

ΣΩ. Ἡ σοφία. Ἡ οὐχ ἅπερ ἐπιστήμονες, ταῦτα καὶ
σοφοί ;

ΘΕΑΙ. Τί μὴν ;

ΣΩ. Ταῦτόν ἄρα ἐπιστήμη καὶ σοφία ;

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἔστιν δὲ ἀπορῶ καὶ οὐ δύναμαι
λαβεῖν ἱκανῶς παρ' ἑμαυτῷ, ἐπιστήμη δτι ποτὲ τυγχάνει